

Oponentský posudek na diplomovou práci Jakuba Buriana „Koncesní zákon a projekty PPP“

Předložená diplomová práce se zabývá tématem dosud málo zpracovaným, nejen v naší, ale i v evropské nauce. Jeho volba byla proto činem nepochybně záslužným, ale i odvážným, nakolik k třibení názorů a stanovisek, s nimiž má diplomant pracovat, dochází až v legislativní a soudní praxi, a nikoliv v odborné diskusi v té míře, jaké tato praxe potřebuje. Tak je tomu ostatně vždy u nových témat, protiváhou jejich atraktivity, dané příležitostí autora k zaujetí vlastního původního názoru, je ovšem nevyzrálост politicko-koncepčního a potažmo i právního rámce, v němž se autor musí pohybovat.

Dlužno říci, že náš diplomant se této výzvy chopil se ctí a elánem, že vyčerpал dostupné zdroje informací, že se dokázal vyhnout pouhému popisu stavu věci a získané poznatky průběžně komentuje.

Těžištěm práce je institut smluvního partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP) – jeho obsahové (věcné, ekonomické) a pojmové vymezení a jeho vicezdrojová právní úprava na komunitární a na národní úrovni. Pozornost je zaměřena na hledisko správního práva, zejména na jeho právně-politické aspekty; stručný nástin závazkově smluvního rozměru tématu by bývalo bylo vhodné připojit (jen zmínka na s. 37?). Název práce navozuje poněkud jiný akcent (národní právo), než jaký profiluje její strukturu (komunitární právo).

Po metodické stránce si autor počíná správně: uvede účel pojednání, představí problém, argumentuje pro a proti, usiluje o syntézu.

V jednotlivostech mám tyto – nikoliv zásadní – připomínky:

1. Zmínka na s. 15 o střetu zájmů, v němž se nachází veřejná autorita, zasluhuje rozvedení (jak jej řešit? nemá právě to být jedním z hlavních úkolů zákonné úpravy?), neboť se zřejmě netýká jen joint ventures (resp. jen PPP v rámci soutěžního práva).
2. Je neúplnost či hypertrofie komunitární úpravy (kapitola 2) důsledkem specifické povahy PPP nebo ústupkem komunitárního zákonodárce principu subsidiarity?
3. Princip přiměřenosti (s. 23) není jen referenčním kritériem pouhé legality jednání orgánu veřejné moci (tj. nástrojem ochrany jednotlivce před nadměrným omezením jeho svobod), ale stává se – právě v oblasti služeb veřejného zájmu – i kritériem minimálního angažmá orgánu veřejné moci při zajišťování určitých benefitů pro jednotlivce (tj. jako zákaz podlimitního plnění jemu svěřených funkcí v obecném zájmu); setkal se už autor s tímto pojetím?
4. Mají požadavky SES vůči národnímu právu na transparentnost, podporu soutěže či nediskriminaci (s. 33 aj.) přímý vnitrostátní účinek?
5. Jak se autor staví k perspektivě speciální komunitární právní úpravy koncesí (s. 34, Závěr), na pozadí vývoje právní úpravy v jiných oblastech soutěžního práva?
6. O odpovědnost jakého typu se jedná (s. 38) – občanskoprávní nebo za výkon veřejné moci?

Závěr: předloženou diplomovou práci považuji za zdařilou a doporučuji ji k ústní obhajobě.

V Praze 19. března 2008

JUDr. Ing. Jiří Zemánek, CSc.